

Arrest

nr. 159 029 van 18 december 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 oktober 2012 tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 september 2012 diende verzoeker een aanvraag in tot afgifte van een visum gezinshereniging.

1.2. Op 22 oktober 2012 trof de verwerende partij een beslissing tot weigering van afgifte van dit visum.

Dit vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Beperkingen:

Commentaar.

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10bis, §2 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De te vervoegen vreemdeling bewijst niet op afdoende wijze (of legt geen enkel bewijs voor) dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, 5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 28 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Immers uit de voorgelegde documenten blijkt dat mevrouw [A.D.] sinds 21/08/2011 een equivalent leefloon ontvangt van het OCMW. Betrokkene is dus reeds zelf ten laste van de Staat en kan bijgevolg niet voorkomen dat haar familieleden, in case echtgenoot, ten laste zouden vallen van de openbare overheden zoals art 10§5 van hogergenoemde wet stipuleert.

Bovendien bevat het dossier geen geregistreerd huurcontract of ziektekostenverzekering op naam van de aanvrager.

Overwegende dat bijgevolg niet voldaan is aan de voorwaarden gesteld door de wet.

De visumaanvraag wordt dan ook geweigerd.

Betrokkene roept bij de indiening van de visumaanvraag de schending van art. 3 van het EVRM niet in betreffende zijn specifieke situatie – (immers toont geen enkel element aan dat er sprake is van uitzonderlijke humanitaire omstandigheden algem en aan de betrokkene zelf) zodat de Dienst Vreemdelingenzaken niet verweten kan worden de visumaanvraag niet vanuit deze positie te hebben behandeld.

Motivatie:

Betrokken(e) kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10, §1, art. 1, 4° of 5° of art. 10bis, §2, naargelang het geval van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De te vervoegen vreemdeling bewijst niet op afdoende wijze (of legt geen enkel bewijs voor) dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, 5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, 1, 3° van de wet van 25 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10, §1, art. 1, 4° of 5° of art. 10bis, §2, naargelang het geval van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De te vervoegen vreemdeling legt geen bewijs voor dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek.

Betrokken(e) kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10, §1, art. 1, 4° of 5° of 8°, of art. 10bis, §2, naargelang het geval, van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De te vervoegen vreemdeling legt geen bewijs voor dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermelde artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ter terechtzitting blijkt dat de verwerende partij naderhand een beslissing trof tot afgifte van een visumgezinshereniging en dat onderhavige betwisting zich heeft verlegd naar een betwisting inzake de weigering van de verwerende partij om de geldigheidsduur van de visumsticker te verlengen. Ter terechtzitting werd reeds aangegeven dat de Raad in deze in deze omstandigheden geen soelaas meer kan brengen en dat dus geen belang meer blijkt van de verzoekende partij bij de handhaving van het beroep.

2.2. De door de verwerende partij nagezonden stukken van het administratief dossier bevestigen het gestelde in punt 2.1. Verwerende partij heeft op 7 oktober 2013 een beslissing getroffen tot afgifte van het visum gezinshereniging waarbij de volgende commentaar kan worden gelezen: *“Deze beslissing annuleert en vervangt de voorgaande beslissing tot weigering; Gelet op het arrest van het Grondwettelijk Hof dd 26/09/2013 zijn familieleden van personen onder subsidiaire bescherming wiens aanvraag werd ingediend binnen het jaar en voor zover het gaat om een reeds bestaande familieband, vrijgesteld van de voorwaarden inzake inkomsten, huisvesting en ziektekostenverzekering.”*

2.3. De Raad kan niet vernietigen wat de verwerende partij zelf al geannuleerd heeft en is niet gevat voor wat betreft het dispuut inzake de verlenging van de geldigheidsduur van een uitgereikte visumsticker.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA